

Nr 871

Av herr Nordstrandh, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 4, angående reformerad lärarutbildning.

(Lika lydande med motion nr 700 i Första kammaren)

I propositionen nr 4/1967 angående reformerad lärarutbildning uttalar departementschefen (s. 142), att fortbildningen regelmässigt bör förläggas vid sidan av lärarnas övriga tjänstgöring — antingen under ferietid eller parallellt med tjänstgöring under läsåret. Fortbildningen bör vidare enligt departementschefen utgöra en oundgänglig del av varje lärares utbildning.

Departementschefens uttalande om fortbildningens förläggning är icke invändningsfritt. Det bör erinras om att ecklesiastikdepartementet i slutstadiet av lärarlöneförhandlingarna hösten 1966 lade fram en organisationspromemoria, innehållande bl. a. skyldighet för lärare att delta i fortbildning, dels vid sidan av övrig tjänstgöring, dels på ferietid. Sedermera drogs dock denna PM tillbaka, och det löneavtal, som träffades, kom icke att bygga på en organisatorisk förutsättning som innesluter skyldighet för lärare att delta i fortbildning på det sätt som departementet ursprungligen avsett.

Det förhållandet att en arbetsgivare vid ett förhandlingstillfälle dragit tillbaka en planerad organisationsförändring innebär givetvis inte något hinder för honom att framföra liknande planer vid ett annat förhandlingstillfälle. Vad som däremot förefaller i hög grad diskutabelt är, att en myndighet, som företräder arbetsgivaren/staten, begär att i en betydande och ömtålig förhandlingsfråga bli bunden av riksdagen. Gentemot den av departementschefen hävdade uppfattningen om fortbildningens förläggning förfäktas från arbetstagsidans principen att sådan av skolmyndighet anordnad fortbildning, som är betingad av förändringar i undervisningsverksamheten, skall ske inom ramen för lärarens reguljära tjänstgöringstid. På arbetsmarknaden i sin helhet gäller, att den fortbildning, som arbetsgivaren önskar att de anställda skall underkasta sig, utförs på tjänstetid, som arbetsgivaren ställer till förfogande. Det finns ingen anledning att införa en annan princip, när det gäller lärares fortbildning. En bindning från riksdagen av det slag departementschefen föreslår kan förutsättas allvarligt försvåra förhandlingsparternas möjligheter att i framtiden komma överens.

Under hänvisning till vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen icke måtte biträda departementschefens uttalande om fortbildningens förläggning utan hänskjuta frågan till förhandlingar mellan arbetsgivaren/staten och arbetstagsarna.

Stockholm den 9 februari 1967

Ove Nordstrandh (h)